

עפ"ג 13696/01/20 - ישי אמסלם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן	20 במאי 2020
כבוד השופט דניאל בן טולילה	עפ"ג 13696-01-20 אמסלם נ' מדינת
כבוד השופטת יעל ייטב	ישראל
המערער:	ישי אמסלם
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל

פסק דין

המערער הודה שבחודש מאי 2018 הוא גידל בדירתו בבאר-שבע 122 שתילי סם מסוכן מסוג קנאבוס במשקל של 7 קילוגרם נטו, תוך שימוש בכלים מתאימים לגידול הסם, והחזיק בדירתו שני קילוגרם קנאביס שלא לצריכה עצמית. בהתאם לכך, הוא הורשע בעבירה של גידול יצור והכנת סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973, ובעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) רישא לפקודת הסמים.

שירות המבחן הגיש לבית המשפט תסקיר על המערער, בו תוארו רקעו האישי והמשפחתי, נתוניו ונסיבות חייו. צוין בו שהמערער יליד 1973. אב לשני ילדים. הוריו נפטרו בתוך תקופה קצרה בהיותו כבן 20. מזה כעשור סובל מהתקפי חרדה. מטופל בתרופות. השתתף בקבוצות טיפול לעצורי בית. שירות המבחן העריך שקיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום הסמים והמליץ על מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

התביעה טענה שמתחם העונש ההולם למעשי המערער נע בין 14 ל- 36 חודשי מאסר וביקשה לקבוע את מאסרו של המערער ברף הבינוני של המתחם, לצד עונשים נלווים.

ההגנה עמדה על נסיבותיו של המערער, בדגש על מצבו הכלכלי הקשה ומצבו הנפשי. ועתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על המערער 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בית המשפט עמד על חומרת העבירות, על מדיניות הענישה ועל נסיבות ביצוע העבירות. וקבע כי מתחם העונש ההולם למעשי המערער נע בין 12 ל- 30 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונש הראוי למערער, ציין את נסיבות המערער, הודאתו, העובדה שאין לו הרשעות קודמות בתחום הסמים, ומצבו הכלכלי והמשפחתי, והטיל על המערער 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טוען, כי העבירות הן מלפני שנתיים. בתקופה זו המערער היה בקשר עם שירות המבחן. תפקידו של שירות המבחן בהליך הפלילי חשוב ויש לתת לתסקיריו משקל. בית המשפט לא נתן משקל מספיק להמלצת שירות המבחן ולנסיבות המערער המצדיקות להעדיף בעניינו שיקולי שיקום - הודאת המערער ושיתוף הפעולה שלו; חלוף הזמן; ההליך הטיפולי שעבר; מצבו הנפשי והכלכלי שעמדו ברקע ביצוע העבירה. הוא הפנה לפסיקה רלוונטית. ציין

שהמערער בא ממשפחה רחבה, נורמטיבית. הוא בן הזקונים והוא נחשף לטראומות שפקדו את המשפחה והושפע מהן. הוא שהה כחודש במעצר ואחר כך היה ארבעה חודשים במעצר בית מלא ושנה במעצר בית חלקי. מצבו הנפשי של המערער החמיר בתקופת מעצרו והוא חרד מפני ההליך המשפטי. ושליחתו למאסר תהיה הרסנית עבורו. וביקש לקצר את תקופת המאסר לתקופה שניתן לשאת בעבודות שירות ולהורות שהמערער ישא את מאסרו בעבודות שירות.

ב"כ המשיבה טענה שקיים גידול בולט בעבירות גידול הסמים, ושהעונש שהוטל על המערער מתאים למעשה המערער בנסיבותיו ואין להתערב בו.

עיינו בהודעת הערעור, בכתב האישום המתוקן שהוגש נגד המערער, בטיעוני הצדדים לעונש בבית המשפט קמא, בתסקיר שירות המבחן, ובגזר הדין של בית המשפט קמא, ושמענו את טיעוני הצדדים, ובאנו למסקנה שדין הערעור להידחות.

עבירת גידול סמים היא מהחמורות שבעבירות הסמים. ביצועה מחדיר לשוק הסמים כמות נוספת של סם שקודם לא היתה בו ומגדיל את היצע הסמים. גידול סמים הוא החוליה הבסיסית, אליה נקשרות החוליות האחרות בשרשרת הסמים עד להגעת הסם אל המשתמש. בלעדיו אין.

בעבר, רוב הסמים הגיעו לישראל בדרך של יבוא מארצות אחרות, קרובות ורחוקות, וכמעט שלא גידלו סמים בארץ. בשנים האחרונות התופעה של גידול סמים בחממות במבנים שונים, הולכת ומתרחבת, עד הפיכתה לתחום עיסוק עברייני לעצמו, המושך אליו גם כאלה שאינם עבריינים מובהקים. האמצעים והידע זמינים לכל, הרווח הכספי הצפוי רב מאוד, וסיכויי החשיפה אינם גבוהים, ובהתאם לכך הפיתוי גדול.

במצב דברים זה נדרשת ענישה משמעותית, שתהלום את חומרת המעשה ואת טיב והיקף הפגיעות והנזקים הכרוכים בשימוש בסמים, ותהווה משקל נגד לפיתוי, בהרתעת מי שמהרהר באפשרות להשיג רווח כספי קל מגידול סמים מפני צעד נמהר זה, ששכרו עשוי לצאת בהפסדו.

ואמנם, מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הסמים החמורות, דוגמת גידול סמים וסחר בהם, הינה מאז ומתמיד של החמרה, ובשנים האחרונות הדבר קיבל דגש מובהק גם ביחס לסמים המכונים "קלים". והכלל הוא, שבעבירות אלה הבכורה ניתנת לאינטרס הציבורי ולעיקרון ההלימה בעוד האינטרס של הנאשם מקבל משקל משני.

העונש הקונקרטי בעבירות הסמים מושפע בעיקר מסוג הסם וכמותו ומנסיבות ביצוע העבירה. וכאן, המערער החזיק שני קילו קנאביס וגידל 122 שתילי קנאביס במשקל נטו של 7 קילוגרם.

כמות הסם ואופן החזקתו מלמדים על האופי המסחרי של פעולות המערער.

מתחם העונש ההולם שנקבע בבית המשפט קמא אינו חורג מהמקובל ותקופת המאסר בפועל שהוטלה על המערער אינה מחמירה אתו וניתן אף לומר שהיא מקלה אתו. (ראה והשווה רע"פ 314/16 **גיא בן צבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.02.16); רע"פ 666/20 **רון עמרם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.02.2020); רע"פ 8563/18 אנטון שרפוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 12.12.18); רע"פ 8336/18 עודה נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (12.12.2018)).

בית המשפט התחשב בנתוניו ונסיבותיו של המערער ובמרכיבים נוספים הנוגעים לענין וקבע את עונש המאסר של

המערער ממש בתחתית המתחם. בית המשפט נמנע מלהטיל על המערער קנס כספי - למרות שהעבירות בוצעו לשם השגת רווח כספי וקנס הוא רכיב ענישה מתבקש, וקבע למערער תקופת פסילת רישיון נהיגה קצרה ביותר.

איננו רואים הצדקה להקל בעונשו של המערער מעבר לכך.

הערעור נדחה.

על המערער להתייצב לנשיאת עונשו ביום 22.06.20 בשעה 09:00 בכלא "דקל" במתחם בתי הכלא בבאר-שבע או בכלא אחר, לפי הוראת שב"ס.

כל תנאי השחרור הקבועים למערער, ובכל זה עיכוב היציאה שלו מן הארץ, יעמדו בעינם עד להתייצבות המערער לנשיאת מאסרו.

**ניתן והודע היום כ"ו אייר תש"פ,
20/05/2020 במעמד הנוכחים.
אליהו ביתן, סגן נשיאה**

יעל ייטב, שופטת

דניאל בן טולילה, שופט